

- κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή τη γνωστοποίηση στην αρμόδια αρχή των ονομάτων και των διευθύνσεων όλων των παρασκευαστών ορισμένης ουσίας (στο εξής «ουσία»), από τους οποίους ο αιτών προτίθεται να αγοράσει ποσότητες της ουσίας για χρήση κατά την παρασκευή από τον αιτούντα ενός από τα δραστικά συστατικά (στο εξής «δραστικά συστατικά») του προϊόντος, και να παρέχει ή να μεριμνά για την παροχή στην αρμόδια αρχή λεπτομερειών στοιχείων όσον αφορά την (τις) τοποθεσία (-ες) όπου πρόκειται να παρασκευαστεί η ουσία και τις διαδικασίες παρασκευής και δοκιμασιών ελέγχου που χρησιμοποιούνται από τον παρασκευαστή της ουσίας:
- β) να αξιώνει από τον αιτούντα τη χορήγηση αδείας κυκλοφορίας να υποβάλλει για έγκριση στην αρμόδια αρχή τα αποτελέσματα των δοκιμασιών ελέγχου που πρέπει να διενεργούνται σε κάθε αγοραζόμενη από τον αιτούντα παρτίδα της ουσίας και να μη διαθέτει καμία παρτίδα του προϊόντος έως ότου δοθεί έγκριση όσον αφορά την αντίστοιχη παρτίδα της ουσίας:
- γ) να αξιώνει από τον αιτούντα (είτε χορηγώντας την άδεια υπό ειδικούς όρους είτε αρνούμενη τη χορήγηση της αδείας κυκλοφορίας είτε άλλως πως) ή να συμμορφώνεται με μια ή και με τις δύο ανωτέρω αξιώσεις ή να διαθέτει το προϊόν μόνον εφόσον έχει παρασκευαστεί με τη χρήση ποσοτήτων δραστικού συστατικού που αγοράστηκαν από ορισμένο προμηθευτή και δεν έχουν παρασκευαστεί από τον ίδιο τον αιτούντα:
- δ) να αναστέλλει την προβλεπόμενη στο άρθρο 8 της οδηγίας 81/851/ΕΟΚ προθεσμία για τη χορήγηση αδείας κυκλοφορίας μέχρις ότου ο αιτών συμφωνήσει για την παροχή των αναφερόμενων στο στοιχείο α) ανωτέρω πληροφοριακών στοιχείων.
2. Επηρεάζει τις απαντήσεις στα ερωτήματα 1 στοιχεία α) έως δ) ανωτέρω το αν η διαδικασία παρασκευής του προϊόντος είναι συνεχής ή όχι συνεχής και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, κατά ποιον τρόπο θα επηρεάζονταν η απάντηση στα ερωτήματα αυτά;
3. Θα επηρέαζε τις απαντήσεις στα ερωτήματα 1 στοιχεία α) έως δ) ανωτέρω εάν ο αιτών δεν θα μπορούσε ευλόγως να συλλέξει οποιαδήποτε από τα πληροφοριακά στοιχεία που διαλαμβάνονται στο ερώτημα 1 στοιχείο α), και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, κατά ποιο τρόπο θα επηρέαζε τις απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά;
4. α) Αν η αξίωση για συμπλήρωση του φακέλου και οι άλλες αξιώσεις που περιγράφονται στο ερώτημα 1 ανωτέρω, ή οποιαδήποτε από αυτές, είναι *prima facie* επιτρεπτές, βάσει των οδηγιών 81/851/ΕΟΚ και 81/852/ΕΟΚ, πρέπει τέτοιες αξιώσεις να μην παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας του κοινοτικού δικαίου;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο στοιχείο α), πρέπει η αρχή αυτή να τύχει εφαρμογής στην υπόθεση αυτή από το εθνικό δικαστήριο ή από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων;
- γ) i) Αν η αρχή αυτή πρέπει να εφαρμοστεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, παραβιάζει κάποια από τις ανωτέρω αξιώσεις την αρχή της αναλογικότητας;
- ii) Αν πρέπει η αρχή αυτή να εφαρμοστεί από το εθνικό δικαστήριο, με ποια κριτήρια και από ποια άποψη πρέπει να εκτιμηθεί η αναλογικότητα των αξιώσεων;
5. Έχουν τα άρθρα 30 έως 36 της συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν αξιώσεις όπως οι ανωτέρω περιγραφείσες, ή κάποιες από αυτές;
6. α) Πρέπει το άρθρο 40 της οδηγίας 81/851/ΕΟΚ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι έχει εφαρμογή στις ανωτέρω περιγραφείσες αξιώσεις;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, υπό ποιες συνθήκες και με ποια κριτήρια πρέπει η αιτιολόγηση της επιβολής τέτοιων αξιώσεων να θεωρείται ως μη προσηκόντως αιτιολογημένες οι σχετικές αξιώσεις στην παρούσα υπόθεση;
7. α) Ευθύνεται ένα κράτος μέλος δυνάμει του κοινοτικού δικαίου προς αποξήμωση ενός επιχειρηματία για την εκ διαφυγόντων κερδών ζημία την οποία αυτός υπέστη λόγω της επιβολής αξιώσεων όπως οι ανωτέρω περιγραφείσες, οι οποίες:
- i) δεν συμβιβάζονται με τις διατάξεις των οδηγιών 81/851/ΕΟΚ ή/και 81/852/ΕΟΚ,
- ii) παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας,
- iii) απαγορεύονται από τα άρθρα 30 έως 36 της συνθήκης ΕΚ,
- iv) δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένες υπό την έννοια του άρθρου 40 της οδηγίας 81/851/ΕΟΚ;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης σε όλες ή σε κάποιες από τις περιπτώσεις του ερωτήματος 7 στοιχεία α) σημεία i), ii), iii) και iv), υπό ποιες συνθήκες γεννάται μια τέτοια ευθύνη;

(1) ΕΕ αριθ. L 317 της 6. 11. 1981, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 317 της 6. 11. 1981, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Pretura Circondariale di Genova με διάταξη της 19ης Απριλίου 1995 στην υπόθεση Livia Balestra κατά Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS)

(Υπόθεση C-139/95)

(95/C 174/09)

Με διάταξη της 19ης Απριλίου 1995, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

στις 2 Μαΐου 1995, η Pretura Circondariale di Genova, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Livia Balestra και Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS), που εκκρεμεί ενώπιόν της, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

- α) Συνιστά παράβαση των προαναφερομένων οδηγιών EOK [άρθρα 1, 2, 3, 4 και 5 της οδηγίας 79/7/EOK ⁽¹⁾ και άρθρα 1, 2 και 5 της οδηγίας 76/207/EOK ⁽²⁾] ο καθορισμός ορίων ηλικίας εργασιακής δραστηριότητας διαφορετικών για τον άνδρα εργαζόμενο και για τη γυναίκα εργαζόμενη, που επηρεάζουν την πρόωγη συνταξιοδότηση βάσει του άρθρου 16 του νόμου αριθ. 155/81, τη λύση της εργασιακής σχέσεως και τον υπολογισμό των παροχών της πρόωξης συντάξεως;
- β) Συνιστά παράβαση των παραπάνω κανόνων των προαναφερομένων οδηγιών EOK η διαφορετική μεταχείριση (σε επίπεδο ατομικής εργασιακής σχέσεως, αλλά και κοινωνικής ασφάλισως) λόγω καθορισμού διαφορετικού ορίου ηλικίας εργασιακής δραστηριότητας, σε μια έννομη τάξη — όπως η ιταλική — όπου το όριο ηλικίας εργασιακής δραστηριότητας (το μόνο όριο ηλικίας που ισχύει για την πρόωγη συνταξιοδότηση) καθορίζεται στα 60 έτη τόσο για τον άνδρα όσο και για τη γυναίκα;

(¹) ΕΕ αριθ. L 6 της 10. 1. 1979, σ. 24· ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160.

(²) ΕΕ αριθ. L 39 της 14. 2. 1976, σ. 40· ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Pretura Circondariale di Roma (Sezione distaccata di Castelnuovo di Porto) με διάταξη της 22ας Δεκεμβρίου 1994, στις υποθέσεις Città Convenienza Bergamo Srl κατά Sindaco del Comune di Torino αφετέρου

(Υποθέσεις C-145/95 και C-146/95)

(95/C 174/10)

Με διάταξη της 22ας Δεκεμβρίου 1994, οι οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Μαΐου 1995, η Pretura Circondariale di Roma (Sezione distaccata di Castelnuovo di Porto), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Città Convenienza Bergamo Srl και Sindaco [Δημάρχου] del Comune di Trezzano sul Naviglio, αφενός, και μετάξυ της πρώτης και Sindaco del Comune di Torino, αφετέρου, που εκκρεμούν ενώπιόν της, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Συνιστά μια διάταξη εθνικού δικαίου, η οποία (εξαιρουμένων ορισμένων προϊόντων) επιβάλλει στα καταστήματα

λιανικής πωλήσεως την υποχρέωση αργίας κατά τις Κυριακές και εορτές, χωρίς παράλληλα να απαγορεύει την εργασία στο εσωτερικό τους και μάλιστα κατά τις ίδιες αυτές ημέρες, επιβάλλει δε την ποινή της αναγκαστικής παύσεως της λειτουργίας και της ανακλήσεως της αδείας σε όσα απ' αυτά παραβαίνουν την εν λόγω υποχρέωση;

- α) μέτρο αποτελέσματος ισοδυνάμου προς περιορισμό των εισαγωγών, κατά την έννοια του άρθρου 30 της Συνθήκης της Ρώμης και των μεταγενεστέρων κοινοτικών διατάξεων που εκδόθηκαν εις εφαρμογήν των εξαγγελλομένων στο εν λόγω άρθρο αρχών;
- β) ή μέσο αυθαίρετης διακρίσεως ή συγκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών;
- γ) ή μέτρο δυσανάλογο και απρόσφορο προς επίτευξη του κοινωνικού ή/και ηθικού σκοπού που ενδεχομένως επιδιώκει η διάταξη του εθνικού δικαίου;
- δ) παράβαση των διατάξεων του άρθρου 52 της συνθήκης ΕΚ, περί της ελεύθερης εγκαταστάσεως, και των μεταγενεστέρων κοινοτικών διατάξεων που εκδόθηκαν εις εφαρμογήν της αρχής αυτής;
- ε) ή, τουλάχιστον, παράβαση του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 64/233/EOK ⁽¹⁾ (βλέπε 64/223/EOK) περί της πραγματοποίησης του δικαιώματος της ελεύθερης εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα του χονδρικού εμπορίου;

στ) παράβαση των οδηγιών 83/189/EOK ⁽²⁾ και 88/182/EOK ⁽³⁾ για την άρση των τεχνικών φραγμών στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η απαγόρευση λειτουργίας των εμπορικών καταστημάτων τις Κυριακές φαινομενικά μόνο έχει γενική ισχύ, ενώ στην πραγματικότητα υπόκειται σε παρεκκλίσεις για σειρά προϊόντων που είναι — πλην σπανιοτάτων και αναποφεύκτων περιπτώσεων — αποκλειστικώς εγχωρίας καταγωγής;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί εκάστου από τα σκέλη του πρώτου ερωτήματος, εμπίπτει το θεσπιζόμενο με την επίδικη εθνική διάταξη μέτρο στις παρεκκλίσεις που προβλέπει από το άρθρο 30 το άρθρο 36 της Συνθήκης της Ρώμης ή σε άλλες παρεκκλίσεις προβλεπόμενες από την κοινοτική ρύθμιση;

(¹) ΕΕ αριθ. 56 της 4. 4. 1964, σ. 863· ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 28.

(²) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8.

(³) ΕΕ αριθ. L 81 της 26. 3. 1988, σ. 75.